

DOMÁCÍ ŠTĚSTÍ

autor: Kateřina Lužná

Antoníčku, co já bych si bez tebe počala! Takového muže jako ty nemá žádná jiná ve vsi. Dej si, dej, však jsem pekla pro tebe. Co říkáš, není to maso suché? Víš, že na tebe dám. Chutná ti? Ale jistě, Antoníčku, jak ty vždycky říkáš, k huse patří pivo. A pořádný džbánec, aby dobře odlehlo. Cestou mě zdržovali vojáci, jak se usadili za vsí, tak nevím, jestli mi nezvětralo. Co myslíš? To mi spadl kámen ze srdce. Kdybys věděl, jak jsem se bála, ještě že už jsem u tebe. Jen si zavdej, však si to zasloužíš. Ale nepovídej, Antoníčku! Když ne ty, tak už nevím, kdo jiný!

Kdybys nepovídal. Před veselkou bylo před veselkou. To jsem byla ještě tuze hloupá. Božítku, co já se naplakala, ani ti to vyprávět nechci, co mi všechno přišlo do hlavy. Představ si, že jsem tenkrát myslela... Já se ti to stydím říct! Myslela jsem, že jsi pro mě starý! Taková hloupost, vid'? Těch pár křížků, co je mezi námi, ani vidět nejsou. Dej si koláčky, jsou jako malované, a ještě si zavdej. Však je jenom dobře, když muž pije doma, aspoň se netoulá po hospodách. Ale jakpak bys nemohl, počkej, přinesu ti tabák. Kdybys nepovídal, máš plíce jako měch.

Jaképak zamlada, zdravý jsi jak buk! Ale Antoníčku... Takové věci poctivá ženská nepočítá. Týden, měsíc, co na tom sejde. Když si ale vzpomenu, jak se jiné za cizími naběhají, povím ti, mně je stydno. Třeba zrovinka za těmi rejтары, co se usadili hned za naší mezí! Antoníčku, kdybys je viděl, jeden větší hromotluk než druhý, až jde strach. Ještě že mám tebe, s tebou mám zastání a pevnou ruku. Vždyť už se bojím jít jenom do zahrady, co chvíli tam některý obchází. Správně, bez tebe ani na krok! Víš, že na tebe dám. Už máš dost? A ještě si zavdej, vždyť by to byla škoda vylít. Ba ne, ty jsi poklad. Co já bych si bez tebe počala.

Antoníčku? Antoníčku, spíš už? Spí. To on po dobré večeři bude spát až do rána, jako když ho do vody hodí. Ani kanón ho neprobudí. A mně se zrovna jako z udělání nechce spát ani trošku. Tak dusno je dnes ve světnici... K zalknutí. Půjdu se trochu nadýchat čerstvého povětří, ať se mi uleví. Jen na zahradě se projdu, možná na mezi si na chvíli posedím... Vždyť tady už jde málem o zdraví.